

Sygn. akt II C 32/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SO Piotr Rempola
Protokolant:	Szymon Zapala

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko D. D.

o zapłatę

I. zasądza od D. D. na rzecz (...) Bank S. A. z siedzibą w W. kwotę 112.546,37 (sto dwanaście tysięcy pięćset czterdzieści sześć 37/100) zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 listopada 2018r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od D. D. na rzecz (...) Bank S. A. z siedzibą w (...).228,00 (jedenaście tysięcy dwieście dwadzieścia osiem) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 32/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S. A. z siedzibą w W. wniósł w dniu 26 listopada 2018 roku pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko D. D. o zapłatę kwoty 112.546,37 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. (k.3)

Postanowieniem z 14 grudnia 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi (k.5v.).

W piśmie przygotowawczym z 19 grudnia 2019 roku, D. D. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował dochodzone roszczenie zarówno co do zasady jak i wysokości, potwierdzając przy tym okoliczność zawarcia umowy kredytu gotówkowego z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G.. Podniósł, że powód nie wykazał, iż pozwany jest zobowiązany do natychmiastowej spłaty całości niespłaconego kredytu z odsetkami, opłatami i prowizjami. Nie udowodnił bowiem, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy dotarło do pozwanego ani też czy zostało w ogóle dokonane (k.43).

Do pisma z 13 stycznia 2020 roku powód załączył dowody z dokumentów dla potwierdzenia swoich twierdzeń co do wymagalności, zasadności i wysokości żądania (k.50).

Do zamknięcia rozprawy w 21 lutego 2020 roku stanowiska stron pozostały niezmienione (k.91).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 października 2014 roku kredytobiorca D. D. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 195.810,32 zł. Kredyt był przeznaczony częściowo na spłatę zobowiązań finansowych kredytobiorcy z tytułu umowy kredytu nr (...) w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 148.731,55 zł i umowy kredytu nr (...) (...) Bank S.A. w kwocie 24.393 zł. Umowa została zawarta na okres od 22 października 2014 roku do 4 listopada 2024 roku.

Spłata kredytu miała nastąpić w 120 miesięcznych ratach równych kapitałowo-odsetkowych płatnych nie później niż do 1 dnia każdego miesiąca, za wyjątkiem ostatniej raty która miała charakter wyrównujący. Oprocentowanie kredytu strony określiły jako zmienne w stosunku rocznym i na dzień zawarcia umowy wynosiło 11,90 %. Zmiana oprocentowania poprzez jego obniżenie lub podwyższenie miała nastąpić w przypadku zmiany któregokolwiek wskaźnika rynkowego o 0,1 punktu procentowego takich jak: WIBOR 6M, stóp procentowych NBP, wskaźnika wzrostu cen towarów i usług ogłaszanego przez GUS, zmiany średniego oprocentowania umów depozytów złotych gospodarstw domowych i instytucji niekomercyjnych ogłaszanego przez NBP. Zmiana oprocentowania miała następować cztery razy do roku – w drugi roboczy piątek trzeciego miesiąca, każdego kwartału, przy czym zmiana nie mogła być mniejsza niż 0,25 punktu procentowego w górę lub w dół. Wysokość każdej raty na chwilę zawarcia umowy wynosiła 2817,16 zł, za wyjątkiem ostatniej która stanowiła kwotę 2817,08 zł. Spłaty rat kredytu były zaliczane przez bank w następującej kolejności: opłaty, prowizje, odsetki umowne, kapitał kredytu i odsetki karne. Spłata kredytu miała następować na rachunek bankowy (...) Banku (...) S.A. Kredyt został wypłacony D. D. w dniu zawarcia umowy kredytu gotówkowego.

W §9 umowy strony ustaliły, iż należność niespłacona w terminie wynikającym z umowy, poczynając od dnia następnego po terminie spłaty będzie stanowić zadłużenie przeterminowane. Od kwoty niespłaconego kapitału kredytu bank mógł naliczać odsetki karne według zmiennej stopy procentowej, określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, która w dniu zawarcia umowy wynosiła 12% w skali roku.

(...) Bank S. A. przejął (...) Bank (...) S. A. z siedzibą w G.. Nastąpiło połączenie (...) Bank S. A. (spółka przejmująca) z (...) Bank (...) S. A. z siedzibą w G. (spółka przejmowana) w trybie art. 492§1 pkt 1 k. s. h. przez przeniesienie całego majątku (wszystkich aktywów i pasywów) (...) Bank (...) Spółką Akcyjną na (...) Bank S. A.

Pismem z dnia 9 czerwca 2018 roku nadanym do poczty 11 czerwca 2018 roku (...) Bank S. A. wezwał D. D. do zapłaty zaległej kwoty 1869,13 zł według stanu na dzień sporządzania pisma oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Pismem z dnia 6 lipca 2018 roku nadanym pocztą 6 lipca 2018 roku (...) Bank S. A. wezwał ponownie D. D. do zapłaty zaległej kwoty 3744,59 zł na dzień sporządzenia pisma oraz poinformował, że brak spłaty zobowiązania może skutkować w przyszłości negatywną ocenę jego zdolności kredytowej i utratą wiarygodności dla innych instytucji finansowych. Kredytobiorca został ponadto ponownie poinformowany o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

W piśmie z 31 lipca 2018 roku nadanym pocztą 1 sierpnia 2018 roku, zatytułowanym „ostateczne wezwanie do zapłaty”, powód wezwał pozwanego do uregulowania wymagalnego zadłużenia w kwocie 3757,59 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Kredytobiorca został jednocześnie poinformowany, że nieuregulowanie zadłużenia może skutkować wypowiedzeniem umowy.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2018 roku nadanym pocztą 3 września 2018 roku (...) Bank S. A.:

- wezwał kredytobiorcę D. D. do dokonania w terminie 14 dni roboczych, licząc od dnia otrzymania wezwania do spłaty zaległości 5653,25 zł oraz kwoty 6,20 zł z tytułu kosztu wysyłki pisma) oraz odsetek za opóźnienie 9,90% rocznie od kwoty zaległości,

- poinformował kredytobiorcę D. D. o uprawnieniu złożenia do (...) Banku S. A. w terminie 14 dni roboczych licząc od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia,

- oświadczył kredytobiorcy D. D., iż w przypadku nie skorzystania z uprawnień do złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia w terminie 14 dni roboczych, wypowiada umowę o kredyt gotówkowy/konsolidacyjny nr (...) z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od dnia doręczenia tego pisma,

- przyznał kredytobiorcy D. D. warunkowe uprawnienie do anulowania skutków wypowiedzenia umowy kredytu, polegające na tym, iż jeżeli kredytobiorca w okresie wypowiedzenia spłaci całkowicie zadłużenie przeterminowane istniejące na dzień wypowiedzenia oraz wszystkie naliczone raty i odsetki od dnia wypowiedzenia do dnia spłaty, to wypowiedzenie stanie nieskuteczne i umowa kredytu będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach.

Pismo o warunkowym wypowiedzeniu zostało odebrane przez kredytobiorcę D. D. w dniu 18 września 2018 roku. Od daty odebrania pisma w dniu 18 września 2018 roku ostatni dzień terminu 14 dni roboczych to dzień 8 października 2018 roku. D. D. w wyznaczonym terminie 14 dni roboczych nie spłacił zaległego zadłużenia, ani też nie złożył wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Po upływie 30 dniowego terminu wypowiedzenia umowy kredytu, które nastąpiło z upływem dnia 7 listopada 2018 roku, od 8 listopada 2018 roku całość kwoty kapitału kredytu i odsetki od kapitału kredytu stały się wymagalne.

Pismem z dnia 9 listopada 2018 roku bank wezwał D. D. do spłaty zadłużenia zaległego na dzień 8 listopada 2018 roku w kwocie 112.055,58 zł w tym kapitał 106.508,85 zł, odsetki umowne 5286,91 zł, odsetki karne za opóźnienie w kwocie 189,47 zł oraz opłaty 70,35 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pismo to zostało odebrane w dniu 19 listopada 2018 roku.

Na dzień 26 listopada 2018 roku zadłużenie D. D. wynosiło 112.546,37 zł w tym: niespłacony kapitał w kwocie 106.508,85 zł, odsetki umowne w kwocie 5286,91 zł, odsetki umowne za opóźnienie 680,26 zł, opłaty umowne 70,35 zł.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego z 21.10.2014 r. (k.30), odpis pełny KRS (k.18-22verte), wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. z 26.11.2018 r. nr (...) (k.11), pismo z 09.06.2018 r. (k.76), pismo z 06.07.2018 r. (k.77), pismo z 31.07.2018 r. (k.78), potwierdzenie odbioru przesyłki (k.80), przedsądowe wezwanie do zapłaty z 09.11.2018 r. (k.14), potwierdzenie odbioru pisma (k.15), historia rachunku kredytowego (k.54-75)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów złożonych przez stronę powodową. Strona pozwana nie zgłosiła żadnych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne. Na skutek połączenia (...) Bank S. A. jako spółka przejmująca wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki z umowy kredytu od spółki przejmowanej (...) Bank (...) S. A. – art. 492§1 pkt 1 k. s. h. w zw. z art. 494§1 k. s. h.

Pozwany podniósł zarzut, iż powód, nie wykazał i nie udowodnił zaistnienia okoliczności uprawniających do wystąpienia o zwrot całej kwoty kredytu. Dodatkowo pozwany zakwestionował okoliczność doręczenia mu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy oraz samego faktu jego dokonania. Wskazał, że skoro całkowita spłata zadłużenia powinna nastąpić w 2024 roku, a nie ma dowodu skutecznego postawienia kredytu w stan natychmiastowej wymagalności, to nie ma podstaw do żądania przez powoda całej dochodzonej należności.

Powód na tak przedstawiony zarzut, złożył pismo procesowe z 13 stycznia 2020 roku, przy którym załączył dowody z dokumentów: pismo informujące o zaległości z 09 czerwca 2018 roku z kodem kreskowym nadania w dniu 11 czerwca 2018r. wraz z prośbą o spłatę zaległości, wezwanie do zapłaty zaległości z 6 lipca 2018 roku z kodem kreskowym nadania w dniu 6 lipca 2018r., ostateczne wezwanie do zapłaty z 31 lipca 2018r. z kodem kreskowym nadania w dniu 1 sierpnia 2018 roku, warunkowe wypowiedzenie umowy kredytu z 31 sierpnia 2018r. wraz z kodem kreskowym nadania 3 września 2018 roku oraz z potwierdzeniem odbioru przez kredytobiorcę w dniu 18 września 2018r., historia rachunku kredytu z codziennymi rozliczeniami kredytu i odsetek.

Pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych oraz nie odniósł się do załączonych przy piśmie powoda z dnia 13 stycznia 2020 roku dowodów z dokumentów.

Bank skutecznie wypowiedział pozwanemu umowę kredytu. Warunkowe wypowiedzenie umowy kredytu w niniejszej sprawie było dopuszczalne. Zgodnie z art. 89 k.c. powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej (w tym również jednostronnej czynności prawnej jaką jest wypowiedzenie umowy) można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego (warunku), chyba że nie zezwala na to ustawa, albo wynika to z właściwości tej czynności prawnej. Brak jest ustawowego zakazu wypowiedzenia umowy o kredyt pod warunkiem, spełnienia przez drugą stronę zaległej części świadczenia. Orzecznictwo sądowe przyjmujące niedopuszczalność dokonania wypowiedzenia umowy o kredyt z zastrzeżeniem warunku wskazuje przede wszystkim na brak jednoznaczności w zakresie określenia sytuacji kredytobiorcy, do którego adresowane jest warunkowe wypowiedzenie umowy, a którego interesy muszą również podlegać stosownej ochronie i który ma prawo do pełnego rozeznania we własnej sytuacji prawnej (choćby w zakresie oznaczenia daty skutku wypowiedzenia).

Argument powyższy nie dotyczy niniejszej sprawy, albowiem z treści wypowiedzenia dokonanego przez powoda w sposób jednoznaczny wynika, data wypowiedzenia umowy.

Sytuacja prawna pozwanego na skutek tak złożonego wypowiedzenia, jest jednoznaczna, oznaczenie dnia, w którym nastąpiło skuteczne wypowiedzenie umowy kredytu, jest jednoznaczne i łatwe do obliczenia. Po upływie 14 dni roboczych licząc od dnia doręczenia pisma z dnia 31 sierpnia 2018r. - pismo zostało odebrane przez pozwanego w dniu 18 września 2018r., 14 dni roboczych upłynęło z końcem dnia 8 października 2018r. W tym terminie 14 dni roboczych (do końca dnia 8 października 2018r.) pozwany ani nie spłacił zaległości, ani nie złożył wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Po upływie zatem terminu 14 dni roboczych od dnia doręczenia (na spłatę zadłużenia albo na złożenie wniosku o restrukturyzację), zaczął biec 30 dniowy termin wypowiedzenia umowy, który upłynął z końcem dnia 7 listopada 2018r. Termin wypowiedzenia jest jednoznaczny do określenia.

Bank spełnił także ustawowe wymogi co do długości terminu wezwania do zapłaty 14 dni roboczych - art. 75c ust. 1 Prawa bankowego, oraz udzielenia informacji o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, w tym sam terminie 14 dni roboczych – art. 75c ust. 2 Prawa bankowego.

Ponadto powód zastrzegł dodatkowe uprawnienie dla kredytobiorcy w postaci możliwości anulowania skutków wypowiedzenia umowy, pod warunkiem dokonania w okresie wypowiedzenia (czyli w wydłużonym terminie 14 dni roboczych na spłatę + 30 dni kalendarzowych okres wypowiedzenia czyli do dnia 7 listopada 2018r.) całkowitej spłaty zadłużenia przeterminowanego (zadłużenia na dzień złożenia wypowiedzenia oraz wszystkich naliczonych rat i odsetek od dnia wypowiedzenia do dnia zapłaty). W przypadku spełnienia tego warunku spłaty całości zadłużenia przeterminowanego w terminie, wypowiedzenie stałoby się nieskuteczne i umowa kredytu miała być kontynuowana na dotychczasowych warunkach.

Wypowiedzenie z zastrzeżeniem takiego warunku w istocie jest dla pozwanego zdecydowanie korzystniejsze niż wypowiedzenie umowy bez warunku. Zastrzeżenie warunku, dało kredytobiorcy możliwość ustania skutków wypowiedzenia, w przypadku spłaty zaległego zadłużenia. Natomiast bez zastrzeżenia tego warunku, kredytobiorca nie miałby dodatkowego uprawnienia do zniwelowania skutków wypowiedzenia. W okolicznościach faktycznych rozpoznawanej sprawy należało dojść do wniosku, że warunkowe wypowiedzenie jest w pełni dopuszczalne, gdyż

nie jest zabronione przez ustawę oraz nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego (art. 89 k.c. i art. 94 k.c.). Dodatkowo należy podkreślić, iż z właściwości umowy o kredyt nie wynika niedopuszczalność jej warunkowego wypowiedzenia, przy treści warunku jaki zastrzeżony został w przedmiotowej sprawie.

Spełnione zostały przesłanki określone w umowie kredytu do złożenia wypowiedzenia umowy. Umowny termin wypowiedzenia (30 dni) zgodny jest z minimalnym terminem wypowiedzenia (30 dniowym) określonym w ustawie – art. 75 ust. 2 Prawa bankowego.

Pismami z dnia 9 czerwca 2018 roku i 6 lipca 2018 roku, bank jeszcze przed złożeniem wypowiedzenia oraz jeszcze przed udzieleniem terminu 14 dni roboczych z art. 75c ust. 1 Prawa bankowego na spłatę zadłużenia, wezwał kredytobiorcę do zapłaty zaległego zadłużenia oraz dwukrotnie wcześniej dodatkowo poinformował kredytobiorcę o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Z załączonej umowy kredytu i dokumentu pisemnego potwierdzenia uruchomienia kredytu wynika, iż pozwanemu udzielono kredytu i wypłacono środki pieniężne zgodnie z treścią umowy. Powód załączył także dokument historii finansowej rachunku kredytowego, na którym wskazał wprost codzienne rozliczenie każdej spłaty raty kredytu za okres od 25 października 2015 roku aż do dnia 26 listopada 2018 roku, czyli od dnia przejęcia (...) Bank (...) S. A. przez (...) Bank S. A. do dnia złożenia pozwu w niniejszej sprawie.

Z tej historii wynikają wprost: daty dokonywanych spłat rat kredytu, wysokość wpłacanych rat, wysokość naliczanych odsetek umownych od kapitału kredytu oraz wysokość i sposób obliczenia odsetek karnych od zadłużenia przeterminowanego.

Całość kwoty zaległego kapitału i odsetek jest udowodniona i zaprezentowana w historii finansowej rachunku kredytu, gdzie wskazano codzienny sposób rozliczenia kredytu, dokonywanych spłat, ich wysokości i dat spłat, odsetek umownych od kapitału, odsetek karnych umownych za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego.

W dniu 26 listopada 2018 roku zgodnie z przedstawioną historią finansową rachunku kwota zaległości łącznie wynosi 112.546,37 zł, w tym kapitał 106.508,85 zł, odsetki umowne od kapitału 5286,91 zł, odsetki karne czyli odsetki umowne za opóźnienie od należności przeterminowanych wynoszą 680,26 zł. Kwoty te są identyczne jak w pozwie. Powód udowodnił zatem swoje roszczenie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda żądaną pozwem kwotę. Kwota należności głównej i odsetek wynika ze złożonych przez powoda dokumentów, w szczególności historii operacji na rachunku kredytowym.

Pozwany nie przedłożył dowodów wpłat, które pozwoliłyby na inne ustalenia co do wysokości zadłużenia. Od kwoty objętej żądaniem pozwu sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wytoczenia pozwu czyli od dnia 26 listopada 2018 roku zgodnie z art. 482§1 k.c., bowiem powód w pozwie wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie 98§1 k.p.c. zasądzając od pozwanego, który przegrał sprawę zwrot kosztów procesu na rzecz powoda. Na koszty te składa się: 1/4 części opłaty od pozwu uiszczona przez powoda w epu w kwocie 1407 zł, opłata od pozwu uiszczona w postępowaniu zwykłym- 4221 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 5400 zł obliczone na podstawie §2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.